

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011436
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117011436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.5.2018, v trestnej veci proti obžalovanému Q. K. pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 56/2017 zo dňa 24.11.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovanému Q. K., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
E. Q. č. XXX, okr. W.

u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Q. K. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona, spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že
- v presne nezistenom čase od 23. decembra 2016 do času 11:00h. dňa 16. marca 2017 v obci A. č. XX, okres W., prešli spolu s V. V., nar. X.X.XXXX, toho času nebohým, cez čiastočne oplotený pozemok k riadne uzamknutému rodinnému domu, slúžiacemu na rekreačné účely, kde prišli ku vchodovým dreveným dverám vedúcim do obydľia a tam kovovou tyčou, ktorú si priniesli so sebou spoločne vypáčili vstupné vchodové dvere v oblasti zámku a poškodili drevenú zárubňu v strednej časti vpravo a kovový zadlabovací štítok. Nezisteným spôsobom a predmetom rozbili sklenenú výplň na okne vedľa vstupných vchodových dverí, potom vošli cez chodové dvere do kuchyne domu, kde priestor prehľadali, rôzne veci povyberali zo skriň a porozhadzovali na podlahu, následne pristúpili k dreveným dverám vedúcim z kuchyne do komory, kde kovovou tyčou vylomili v strede drevenej zárubne vľavo, kovový kliniec s okom a visiacim zámkom, a tam porozhadzovali rôzne veci po komore. Potom prešli z komory cez kuchyňu do

obývacej izby, spálne domu, kde miestnosť prehľadali a porozhádzovali veci, oblečenie po miestnosti a následne z kuchyne domu z podlahy za vstupnými vchodovými dverami odcudzili voľne položenú 1 ks motorovú pílu zn. Dolmar 136, zakúpenú pred 12 rokmi bez bližšie zistenej identifikácie a 1 ks krovinorez zn Hecht, bez bližšie zistených identifikačných údajov a z priestoru maštale 1 ks kovový fúrik s jedným gumovým kolesom a gumenými rúčkami, čím takto majiteľovi rodinného domu W. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W.- B., ul. M. XXXX/XX, vznikla krádežou vecí škoda vo výške 205,60 eur a poškodením zariadenia domu škoda vo výške 20,88 eur a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 6T/14/15 zo dňa 11.01.2016, právoplatným dňa 11.01.2016 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov,

- od dňa 10.3.2017 do 12.00 hod dňa 17.3.2017 v A., okres W. kovovou tyčou, ktorú priniesli so sebou, poškodili vchodové dvere do chatky, p.č. XXX, ktoré však neotvorili, potom touto tyčou vypáčili pánty na drevených dverách v zadnej časti chatky, odkiaľ odcudzili detskú gitaru a detskú harmoniku. Následne použitím tyče zlomili visiaci zámok na petlici šopy pri chatke p.č. 155 a odcudzili odtiaľ bubon s predlžovacím káblom dĺžky 50 metrov ako aj rôzne elektrické káble, čím týmto konaním majiteľke W. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. Q. trieda č. XXXX/XX vznikla poškodením zariadenia chatky a šopy škoda vo výške 26,- eur a krádežou bubna s predlžovacím káblom, detskej gitary, detskej harmoniky a rôznych elektrických a kovových káblov škoda vo výške 103,20 eur a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp.zn. 33T/106/2016 zo dňa 3.2.2017, právoplatným dňa 25.2.2017 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Za to mu podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri rovnosti poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov a na jeho výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenému W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - B., ul. M. XXXX/XX, škodu vo výške 226,48 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. - B., ul. M. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť uhradiť poškodenej W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. Q. trieda č. XXXX/XX, škodu vo výške 37,20 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodenú W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. Q. trieda č. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného, a to vo výroku o vine a treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania poukázal na stále platné stanovisko trestnoprávneho kolégia sp. zn. Tpj 78/2011, v zmysle ktorého ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním, naplní zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na §138 písm. e/ Tr. zákona. Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci sa obžalovaný vlámal do rodinného domu a chaty za účelom odcudzenia vecí z neho, pričom si prisvojil cudzie veci, ktoré sa v dome nachádzali a spôsobil tak súhrne malú škodu. Išlo o dva čiastkové útoky spojené blízkou súvislosťou v čase spáchania, mieste a spôsobe vykonania, teda oba tieto útoky je potrebné súhrne kvalifikovať ako pokračovací trestný čin. Pri zohľadnení uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR malo byť teda konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212, ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. e/ Tr. zákona, nie ako to kvalifikoval okresný súd. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôsledku podaného odvolania bola vec predložená krajskému súdu dňa 30.1.2018. Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo prihládajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uvádzal odvolateľ.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžaloba v prejednávanej trestnej veci bola podaná v bodoch 1/, 2/ pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Na základe predbežného prejednaní obžaloby senát okresného súdu rozhodol o postúpení veci samosudcovi s tým, že skutky by bolo možné posudzovať ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona a zároveň použiť kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, zároveň napíňajú aj znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a podľa tohto ustanovenia z dôvodu prísnejšej trestnej sadzby a vzťahu špeciality skutky kvalifikoval aj súd prvého stupňa. Ďalej je potrebné poukázať na to, že na hlavnom pojednávaní dňa 24.11.2017 vo vzťahu ku skutkom popísaným v obžalobe samosudca výslovne poučil obžalovaného o tom, že na rozdiel od obžaloby vidí v skutkoch, ktoré sa mu kladú za vinu nie žalovaný zločin, ale prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Po zákonom poučení a postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku urobil obžalovaný vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom súd vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Prijat' vyhlásenie o vine navrhol poškodený aj prokurátor. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal dokazovanie len vo vzťahu k ukladaniu trestu, vo vzťahu k otázke viny dokazovanie nevykonával.

Ako vyplýva z odvolania okresného prokurátora, tento podal odvolanie aj proti výroku o vine, keď nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku tak, ako ju ustálil súd prvého stupňa. V tejto súvislosti však krajský súd uvádza, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine voči uvedeným skutkom aj na základe zmenenej právnej kvalifikácie, keď na hlavnom pojednávaní ho súd prvého stupňa poučil o tom, že na rozdiel od obžaloby považuje predmetné skutky za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Možno teda konštatovať, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine s tým vedomím, že súd jeho konanie kvalifikuje za skutok, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov. Ďalej je potrebné uviesť, že vyhlásenie obžalovaného o vine navrhol na hlavnom pojednávaní prijať aj samotný prokurátor s tým, že nemal voči prijatiu tohto vyhlásenia už po zmene právnej kvalifikácie žiadne námietky. Ako vyplýva z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nie je napadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, teda ak by bolo namietané zásadné porušenie práva na obhajobu, čo však v prejednávanom prípade zistené nebolo a takáto námietka ani nebola predmetom odvolania. Podľa názoru krajského súdu sa toto obmedzenie týka obžalovaného ako aj prokurátora.

Aj napriek uvedenému však krajský súd len okrajom uvádza, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak právnou kvalifikáciu uvedenú v obžalobe zmenil, čo zdôvodnil tým, že skutky, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu, nemožno kvalifikovať ako trestný čin krádeže, keďže ani v jednom zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, nespôsobil malú škodu, teda škodu prevyšujúcu 266,- eur. S týmto názorom nemožno súhlasiť. Súd prvého stupňa poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Urto 5/2015 zo dňa 8.9.2015, ktoré však bolo len jedným z rozhodnutí. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na nové stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 57/2017 zo dňa 16.4.2018, v zmysle ktorého formulácia „trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin“ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Tr. zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava.

Vzhľadom na už skôr uvedené dôvody však krajský súd výrok o vine nepreskúmaval a v rámci dovolacieho konania preskúmal len výrok o treste v napadnutom rozsudku.

Správne súd prvého stupňa vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Správne okresný súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pretože obžalovaný už v minulosti bol trestaný. Obžalovanému teda bolo možné ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 1 do 5 rokov.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich mesiacov) však krajský súd nepovažoval za primeraný vo vzťahu k samotnému skutku, ale predovšetkým vzhľadom na osobné pomery a doterajšiu minulosť obžalovaného. V prvom rade je potrebné uviesť, čo konštatuje v napadnutom rozsudku aj súd prvého stupňa, že obžalovaný bol v minulosti viackrát súdne trestaný a to vo väčšine prípadov za trestnú činnosť proti majetku. Rovnako bol od 13.7.2012 do 24.4.2017 až 32-krát priestupkovo potrestaný, teda je možné konštatovať, že obžalovaný je páchatelom, ktorý pácha protiprávnu činnosť, či už v podobe trestných činov alebo priestupkov opakovane a pravidelne, pričom na jeho prevýchovu nemali vplyv ani jeho predošlé odsúdenia, prípadne iné sankcie ukladané mu v priestupkovom konaní. V súlade s § 34 Tr. zákona upravujúcim zásady ukladania trestov, majú na zreteli predovšetkým účel trestu, keď trest má plniť represívnu funkciu, ako aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, potom krajský súd uložil obžalovanému vyšší trest odňatia slobody s tým, že za primeraný v danom prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsiatich štyroch) mesiacov, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.